

Iedereen heeft er wel eens van gehoord, I AM.
Maar er is een hele beweging in de new age die ook I AM heet.

I AM richt op persoonlijke ontwikkeling en spirituele groei, zonder enige religieuze affiliatie.

Ze zeggen dat je zelf uit de bron kan tappen het goddelijke maar dan zonder de religie. Hun insteek is dat alles in jezelf zit en jezelf verantwoordelijk bent voor alles wat in jouw leven gebeurt. Door middel van affirmaties, prayers en meditaties. Het lijkt vaak onschuldig en laagdrempelig en dat trekt mensen aan. Ze beloven je geluk en een beter leven, en wie wil dat nou niet? Later beginnen ze dan over spirituele wetten en zo verder. Voor je het weet speel je met dingen waar je vandaan moet blijven.

Wat ik ook vaker heb gehoord is dat, je hebt zelf je leven uitgestippeld voor je geboren word. Soms gaat het zelfs zo ver dat er gezegd word dat jij je eigen ouders hebt uitgekozen en als iemand jouw mishandeld of verkracht dan heb je daar zelf voor gekozen omdat je ziel in dit leven lessen te leren heeft die hij kan implementeren in het volgende leven.

Je hebt een beweging die I AM heet, maar het concept I AM kom je eigenlijk wel in elke stroming tegen.

Ik heb hieronder wat info van de website van de I AM beweging neergezet:

I AM Academy is een **educatieve instelling die zich richt op persoonlijke ontwikkeling en spirituele groei, zonder enige religieuze affiliatie**. Ons aanbod bestaat uit online programma's en trainingen die praktische tools en kennis bieden voor zelfontplooiing en het begrijpen van universele principes. **Wij hebben geen banden met religieuze doctrines, rituelen of geloofssystemen.**

Opgelet: Terwijl ze in de bovenste regel beweren geen banden hebben met rituelen en doctrines en geloofssystemen, lees je in de regel eronder over spirituele wetten en even verder over transmissies en meditaties. Zo word je misleid,

Religie = beweging

doctrines = spirituele wetten

Leer over de belangrijkste spirituele wetten, hoe je deze wetten vóór je kunt laten werken en hoe je deze kennis toepast in jouw dagelijks leven. Hierdoor krijg je weer de leiding over je leven en dat is precies waarom je hier bent.

De I AM Family bevat onbeperkte deelname aan de wekelijkse live transmissies en biedt toegang tot de rijke bibliotheek aan I AM transmissies, I AM meditaties, deelname aan meditatiereeksen

Vraag het Licht is een heilig Veld dat zich opent — voor jou, door jou, in jou. Een transmissie die direct stroomt vanuit het Goddelijk Bewustzijn, zonder filter, zonder interpretatie, zonder menselijke ruis.

Wil je jezelf bekrachtigen in het Licht van wie JE BENT?

“Prayers zijn de tegengedachten van het vals zelf, van alles wat je hebt aangenomen wat geen expressie is van Heelheid en Waarheid.”

Wat betekent "I AM"?

Wat is de "IK BEN" of "I AM"? De "I AM" of "IK BEN" is **de Aanwezigheid die de Bron is van de Volmaakte Levensenergie die door alles en iedereen heenstroomt en die in essentie volmaakt (lees: zuiver) is**. Deze Aanwezigheid kenmerkt zich door volmaakte rust, harmonie, gezondheid, overvloed, liefde en vrede.

En heel belangrijk, deze disclaimer kom je eigenlijk op bijna elke website in de new age tegen. Elke praktijk en of cursus aanbieders, overal zie je ergens onderaan dit staan.

Disclaimer

Indien er een vermoeden of historie is van emotionele of mentale instabiliteit raden wij dit programma af, tenzij er nadrukkelijk overleg is geweest tussen deelnemer en behandelend arts. Het volgen van dit programma is altijd op eigen risico.

I AM Academy is niet verantwoordelijk voor eventuele processen die door deelname in gang gezet kunnen worden. De verantwoordelijkheid ligt te allen tijde bij de deelnemer. Door jouw aanmelding geef je te kennen op de hoogte te zijn van deze disclaimer en hiermee akkoord te zijn.

En eigenlijk zegt dit al genoeg.

Heel veel mensen in de new age zijn eigenlijk met vanalles en nog wat bezig, reiki, I AM, access consciousness, avatar en zo zijn er vele stromingen die je vertellen dat je zelf mensen kan helen en je zelf uit de bron kan halen wat goed voor jou is. Het gaat vooral om jezelf en de cursussen kosten enorm veel geld. Het kost vaak zoveel omdat ze je wijs maken dat het een **investering is in jezelf**, daar heb je hem weer, maar ook omdat degene die de cursussen geven je vertellen dat als op hun level zit je het waard bent om duizenden euro's aan mensen te vragen voor een dagje van jouw wijsheid.

Ikzelf ben ook in veel van die vallen getrapt, omdat ik het zocht op de verkeerde plek en ook omdat al die cursussen die je zogenaamd laten groeien in jezelf zich richten op kwetsbare en verloren mensen. Soms zit je gewoon in de put en ben je opzoek naar verlichting en als je de liefde voor God niet hebt geleerd of meegekregen vanuit thuis, ga je het in andere hoeken zoeken.

Ik ben heel lang opzoek geweest en bij elke andere cursus dacht ik dat ik het gevonden had en dit keer ging het me echt helpen. En zoals mij waren en zijn er veel mensen. We leven in deze samenleving zo ver van god vandaan dat we bijna het licht niet kunnen zien.

Ik zie het steeds meer en meer om me heen en ik vind het een zorgwekkende ontwikkeling. Ook Christenen vallen hiervoor zonder dat ze het in de gaten hebben. Omdat het woord goddelijk vaak gebruikt word en ze affirmaties een gebed noemen.

Zo word er een lijntje uitgegooid en die trekt je steeds verder van God vandaan.

Ikzelf ben jaren opzoek geweest en heb me bezig gehouden met allerlei new age praktijken en op een gegeven moment ook hekserij. Ik dacht toen echt dat ik me leven veel beter kon maken. Maar wat ik om mij heen zag was eerlijk gezegd helemaal niet zo goed. De meeste mensen die ik kon lieten op social media lijken dat alles heel goed ging en veel voorspoed. Maar in werkelijkheid zag ik vooral veel eenzaamheid, verdriet en wanhoop. Geluk word afgemeten aan voorspoed en overvloed. Het word bijna als een verslaving, je hebt even een high voordat je heel low gaat. Ik zag maar weinig mensen die echt voldoening leken te hebben in hun leven.

Ik sprak een vrouw die al in de 70 is en ze vertelde dat ze een echte feministe is. Ze ging vroeger ook de straat op om te protesteren. Haar kinderen noemen haar bij haar naam in plaats van Mam en ze is altijd wel bezig geweest met iets in de new age.

“ Ik heb altijd een hekel gehad aan de kerk maar ik ben nooit echt happy geweest” zei ze

“ Ik ben alleen maar boos geweest”

Dat brak echt mijn hart, maar tegelijkertijd waren dat de zaadjes die mij langzaam naar God hebben geleid.

Ik ben zo dankbaar dat ik de genade van God heb mogen ontvangen.

Ik voel dat het een taak van mij is geworden om mensen te waarschuwen voor het gevaar van deze praktijken. Ik heb geprobeerd om informatie te verzamelen waarin uitgelegd word wat wel en niet van God is. Ik hoop zo mensen te kunnen helpen inzien dat de waarheid van God komt en dat Jezus onze verlosser is.

Mag je als katholiek deelnemen aan de I AM beweging?

Het is een complexe vraag of een katholiek kan deelnemen aan de "I AM" Beweging (voluit: The "I AM" Activity) zonder de integriteit van het katholieke geloof in gevaar te brengen.

Hoewel de Katholieke Kerk geen specifiek, recent document heeft uitgegeven dat uitsluitend de "I AM" Beweging veroordeelt, staan de fundamentele leringen van deze beweging in direct conflict met de kernwaarden van het katholieke geloof, met name de leer over God, de Drie-eenheid, de Kerk, en de aard van de menselijke persoon.

Op basis van de katholieke leerstellingen, zoals uiteengezet in de beschikbare bronnen, is deelname aan de "I AM" Beweging niet verenigbaar met het beleven van het katholieke geloof.

Hieronder volgt een analyse van de theologische conflicten:

- De Uniceit van het Geloof in God en de Drie-eenheid

De Katholieke Kerk leert dat men alleen in God moet geloven: de Vader, de Zoon, en de Heilige Geest. Dit geloof in de Heilige Drie-eenheid is de centrale, geopenbaarde waarheid van het christelijk geloof .

- **Katholieke Leer:** De Drie-eenheid is de ene, onzichtbare God, en Christus is het Beeld van de onzichtbare God, de Glans van Zijn heerlijkheid en het Beeld van Zijn Wezen. Wie Christus ziet, ziet de Vader. De Heilige Geest is de band van Liefde tussen de Vader en de Zoon.

- **Conflict met de "I AM" Beweging:** De "I AM" Beweging, die voortkomt uit theosofische en New Age-achtige leringen, stelt vaak dat de mens zelf in wezen goddelijk is en zijn eigen "I AM Presence" (Ik Ben Aanwezigheid) is, wat een uitdrukking is van de universele Godheid. Hoewel de mens naar Gods beeld en gelijkenis is geschapen , leert de Kerk dat wij niet de goddelijke natuur bezitten, maar door genade deelgenoten worden aan de goddelijke natuur, wat fundamenteel anders is dan zelf God zijn.

De focus op een innerlijke, universele goddelijkheid die men door technieken of 'decrees' kan manifesteren, ondermijnt de noodzaak van de verlossing door Jezus Christus en de genade die door de sacramenten wordt geschonken .

- De Rol van de Kerk en het Magisterium

De Katholieke Kerk is de enige Kerk van Christus, die wij belijden als één, heilig, katholiek en apostolisch, en zij bestaat voort in de Katholieke Kerk, bestuurd door de opvolger van Petrus en de bisschoppen in gemeenschap met hem.

-**Katholieke Leer:** De Kerk is ingesteld door Christus om de waarheid en de sacramenten te bewaren en door te geven.

Het Magisterium (het leergezag van de Paus en de bisschoppen) is toevertrouwd om de waarheid van het geloof te onderwijzen en te beschermen in de naam van Christus.

De Kerk heeft de plicht om dwalingen en subjectieve herinterpretaties van de Heilige Schrift tegen te gaan en de waarheid nauwkeurig aan de gelovigen voor te stellen.

- **Conflict met de "I AM" Beweging:** De "I AM" Beweging baseert haar leringen op de zogenaamde "Ascended Masters" (Opgevaren Meesters) en hun "dictations" (dictaten) aan de oprichters, Guy en Edna Ballard.

Deze leringen claimen een nieuwe, hogere openbaring die de traditionele christelijke leer overstijgt of corrigeert.

Door deze nieuwe 'openbaring' te accepteren, verwerpt men impliciet de autoriteit van de Heilige Schrift en de Heilige Traditie, zoals deze door het Magisterium worden bewaakt en uitgelegd .

Dit staat haaks op het katholieke beginsel dat de Kerk de ontvangen erfenis van het geloof overdraagt.

- De Sacramenten en de Weg naar Heiligheid

Het katholieke leven is gegrondvest in de Sacramenten van de Christelijke Initiatie (Doopsel, Vormsel, en Eucharistie), die de gemeenschappelijke roeping tot heiligheid en missie funderen.

Katholieke Leer: De nabijheid tot God door de sacramenten is de belangrijkste middelen die God heeft ingesteld om in heiligheid te groeien.

De Eucharistie is het centrum van het christelijk leven en de bron van evangelische ijver, en de Sacramenten van Verzoening (Biecht) en de Eucharistie zijn van vitaal belang voor de christelijke praktijk.

- Conflict met de "I AM" Beweging: De "I AM" Beweging legt de nadruk op het gebruik van "decrees" (decreten of affirmaties) en visualisaties om spirituele en materiële doelen te bereiken door de kracht van de "I AM Presence."

Deze praktijken vervangen de genade die door de Sacramenten wordt geschonken door een vorm van zelfgegenereerde spirituele kracht.

Dit is een fundamentele verschuiving van een receptieve, contemplatieve houding ten opzichte van Gods genade gave in de Sacramenten naar een actieve, magische of mentale beheersing van de werkelijkheid, wat in strijd is met de christelijke spiritualiteit.

Conclusie,

De "I AM" Beweging bevat elementen die onverenigbaar zijn met de katholieke leer, met name:

- Een andere visie op God en de mens: De bewering dat de mens in wezen God is, ontkent de unieke goddelijkheid van de Drie-eenheid en de noodzaak van verlossing door Christus.

- Een andere bron van openbaring en autoriteit: Het accepteren van de leringen van de "Ascended Masters" als een hogere waarheid verwerpt de autoriteit van de Kerk, de Traditie, en de Schrift.

- Andere middelen tot heiliging: De nadruk op 'decrees' en innerlijke kracht vervangt de genade en de effectiviteit van de sacramenten.

Daarom kan een katholiek, om trouw te blijven aan de leer van de Kerk en de integriteit van het geloof te behouden, niet deelnemen aan de "I AM" Beweging. De Kerk roept de gelovigen op om de ongeschonden leer van het geloof te verdedigen en dwalingen en subjectieve herinterpretaties van de Schrift tegen te gaan.

Meerdere referenties waarom de I AM beweging niet compatibel is met het katholieke geloof.

De I AM-beweging, als onderdeel van de bredere "New Age"-spiritualiteit, is fundamenteel onverenigbaar met het katholieke geloof, voornamelijk vanwege haar afwijzing van de traditionele christelijke leer over de aard van Christus, de menselijke natuur, zonde, verlossing, en de rol van de Kerk en de sacramenten.

Hieronder vindt u een uiteenzetting van de onverenigbaarheid, gebaseerd op de katholieke leer.

- Afwijzing van de Incarnatie en de Unieke Goddelijkheid van Christus

Het centrale conflict ligt in de christologie.

De katholieke Kerk leert dat Jezus Christus de enige, goddelijke en menselijke Middelaar is, de Tweede Persoon van de Heilige Drie-eenheid, die werkelijk vlees is geworden (de Incarnatie).

- **Verlossing als Zelfrealisatie:** De New Age spiritualiteit, waartoe de I AM-beweging wordt gerekend, promoot vaak de noodzaak om het 'verborgen (goddelijke) potentieel' in onszelf te 'ontsluiten' door de inspanning om te 'erkennen en accepteren dat we goddelijk zijn'. Dit is een vertekende versie van theosis (vergoddelijking) die wordt bereikt door eigen inspanning.

- **Negatie van de Unieke Middelaar:** Deze tendens in de populaire christologie verwaarloost de geopenbaarde waarheid over onze afhankelijkheid van de ene goddelijke en menselijke middelaar die "zal komen om de levenden en de doden te oordelen".

- **Neo Gnostische Impuls:** De Congregatie voor de Geloofsleer (CDF) heeft deze neiging geïdentificeerd als een neo gnostische impuls die een louter innerlijke, subjectieve redding zoekt, waarbij de rol van het lichaam en de Incarnatie zelf wordt genegeerd. Voor deze vorm van gnosticisme bestaat redding in het zich met het intellect verheffen "voorbij het vlees van Jezus naar de mysteriën van de onbekende goddelijkheid".

- **Ontkenning van de Incarnatie:** Hedendaagse reductionistische neigingen om verlossing te zien als zelfrealisatie en een lichaamloze versmelting met het goddelijke (een kernpunt van de I AM-beweging) liggen ten grondslag aan een afwijzing van de sacramentele economie, de bemiddeling van de Kerk, en fundamenteel, de gave van de Incarnatie zelf.

De Kerk daarentegen benadrukt dat de waarheid van de openbaring van de Incarnatie moet worden verdedigd, wat Joseph Ratzinger (Paus Benedictus XVI) de 'sarx van de geschiedenis' noemde.

- Afwijzing van de Sacramentele Economie en de Kerk

De I AM-beweging en soortgelijke spiritualiteiten maken de sacramenten en de Kerk optioneel, wat in direct conflict is met de katholieke leer dat Christus de sacramenten heeft ingesteld als de gewone middelen tot heiliging en genade.

Sacramenten als Optioneel: In de spiritualiteit die de I AM-beweging beïnvloedt, kunnen de sacramenten, de Kerk, de traditie van de moraal en de notie dat men zich uiteindelijk moet conformeren aan een externe norm van gerechtigheid, enigszins optioneel worden.

Sacramentele Werkzaamheid: De Kerk leert dat de sacramenten worden gedefinieerd door de werkzaamheid van de goddelijke actie op onze zielen; ze zijn niet slechts materie die wacht op een verdere transformatie door de agent of diens meditatieve krachten om hun effecten te bereiken. De nabijheid tot God via de sacramenten is het voornaamste middel dat door God is ingesteld om in heiligheid te groeien.

Christus als Bron van Leven: De katholieke leer stelt dat de missie van de gelovigen alleen vruchtbaar is voor zover zij geworteld is in Christus, die zegt: "Ik ben de wijnstok, u bent de ranken... los van mij kunt u niets doen".

De vereniging met Christus wordt ingeleid in het Doopsel en wordt onderhouden door de andere sacramenten, vooral de Eucharistie.

Afwijzing van het Magisterium en het Geloofsdepot.

De I AM-beweging en verwante groepen die hun eigen paden naar verlossing promoten, plaatsen zichzelf buiten het gezag van het leergezag van de Kerk (Magisterium).

Het Geloofsdepot is Definitief: De katholieke Kerk leert dat de openbaring van Christus definitief is en dat 'private' openbaringen (zoals die waarop de I AM-beweging is gebaseerd) niet behoren tot het Geloofsdepot en niet de rol hebben om Christus' definitieve Openbaring te verbeteren of te voltooien.

Geen Parallel Magisterium: Er is een waarschuwing tegen degenen die "niet-naleving van 'wat het oordeel van de Kerk ook moge zijn'" aanmoedigen, waardoor een "de facto parallel magisterium" wordt gevormd.

De Dicasterie voor de Geloofsleer kan in gevallen van vermeende bovennatuurlijke verschijnselen publiekelijk verklaren dat naleving van het fenomeen niet is toegestaan om verwarring of schandaal te voorkomen dat het geloof van gewone mensen zou kunnen ondermijnen.

Verzet tegen de Leer: Sommige groepen die de leer van het Magisterium als een optionele bron voor de vorming van het geweten presenteren, of deze zelfs openlijk aanvallen, hebben niet de steun van de Bisschoppen. De CDF benadrukt dat men het authentieke Magisterium niet mag verlaten om de meningen van privé-theologen te volgen die ervan afwijken.

De kernleer van de Kerk, zoals de Drie-eenheid en de Incarnatie, is een "dogmatische conceptuele harde kern" waarvan de betekenis niet verandert, omdat deze waar is met betrekking tot de objectieve werkelijkheid .

Kortom, de I AM-beweging is onverenigbaar met het katholieke geloof omdat zij de unieke goddelijke en menselijke bemiddeling van Jezus Christus afwijst ten gunste van een zelf-gecreëerde, gnostische verlossing, en de essentiële rol van de Kerk, de sacramenten, en het Magisterium verwerpt.

Welke theologische bronnen zijn er die de I AM-beweging expliciet afwijzen?

Hoewel er geen enkel Vaticaans document is dat specifiek de naam "I AM-beweging" noemt, heeft de Heilige Stoel in officiële documenten duidelijk stelling genomen tegen de theologische en spirituele stromingen waaruit de I AM-beweging is voortgekomen en waarmee zij nauw verwant is: met name het Gnosticisme en de New Age beweging.

De I AM-beweging wordt in bredere katholieke analyses beschouwd als een manifestatie van deze New Age spiritualiteit en het heroplevende Gnosticisme.

Hieronder vindt u de theologische bronnen die de onderliggende doctrines van de I AM-beweging expliciet afwijzen:

- Focus op de New Age beweging en Gnosticisme

De meest directe afwijzing van de theologie die de I AM-beweging kenmerkt, is te vinden in het document van de Pauselijke Raden voor Cultuur en voor Interreligieuze Dialoog:

- Jesus Christ the Bearer of the Water of Life: A Christian reflection on the 'New Age' (2003)

Dit document biedt een uitgebreide christelijke reflectie op de New Age beweging en signaleert de fundamentele onverenigbaarheden met het katholieke geloof.

- **Identificatie van Gnosticisme:** Het document stelt dat de New Age-spiritualiteit, net als het gnosticisme uit de tweede en derde eeuw, een "compendium van posities vertegenwoordigt die de Kerk als heterodox heeft geïdentificeerd".

- **Waarschuwing van Paus Johannes Paulus II:** Er wordt verwezen naar een waarschuwing van Paus Johannes Paulus II met betrekking tot de "terugkeer van oude gnostische ideeën onder het mom van de zogenaamde New Age".

De Paus merkte op dat dit "slechts een nieuwe manier is om gnosticisme te beoefenen – die houding van de geest die, in naam van een diepgaande kennis van God, resulteert in het verdraaien van Zijn Woord en het vervangen ervan door puur menselijke woorden".

- **Gnostische Aard van de Beweging:** Het document benadrukt dat de "gnostische aard van deze beweging ons oproept om het in zijn geheel te beoordelen".

Het is moeilijk om de individuele elementen van New Age-religiositeit – hoe onschuldig ze ook lijken – te scheiden van het overkoepelende denkkader.

- **Onverenigbaarheid met het Geloof:** Het wordt duidelijk gesteld dat, aangezien de New Age beweging "veel nadruk legt op een communicatie met de natuur, van kosmische kennis van een universeel goed – en daarmee de geopenbaarde inhoud van het christelijk geloof negeert – het niet als positief of onschuldig kan worden beschouwd".

- **Theosofische Invloed:** De leer van de Christus die in New Age-kringen wordt verspreid, is geïnspireerd door theosofische leringen van figuren als Helena Blavatsky, Rudolf Steiner's antroposofie en Alice Bailey's "Arcane School".

De I AM-beweging, opgericht door Guy Ballard, is direct voortgekomen uit de theosofische traditie, waardoor de afwijzing van deze bronnen zeer relevant is.

- **Vervanging van de Persoonlijke God:** Het gnostische geloof in kosmische krachten en een obscuur soort lotsbestemming ontnemt de mogelijkheid van een relatie met een persoonlijke God die in Christus is geopenbaard.

Verdediging van de Uniceit van Christus en de Kerk

De I AM-beweging bevordert een pluralistische visie op verlossing en de goddelijkheid van de mens, wat in direct conflict is met de katholieke leer over de unieke bemiddeling van Jezus Christus.

- **Verklaring Dominus Iesus:** Over de Uniceit en Salvifische Universaliteit van Jezus Christus en de Kerk (2000)

Dit document van de Congregatie voor de Geloofsleer verwerpt alle theologische stellingen die de unieke en definitieve aard van de openbaring in Jezus Christus relativeren.

-**Christus als de Enige Zoon:** De doctrine van het geloof moet vastberaden worden geloofd, die verkondigt dat Jezus van Nazareth, Zoon van Maria, en Hij alleen, de Zoon en het Woord van de Vader is 4. In Jezus "woont de hele volheid van de godheid lichamelijk".

Afwijzing van Reductieve Interpretaties: Het document verwerpt "onjuiste en reducerende interpretaties" en herhaalt de geloofsbelijdenissen van Nicea en Chalcedon, die de unieke goddelijkheid en menselijkheid van Christus bevestigen.

De I AM-beweging, die leert dat alle mensen de "Christus" in zichzelf moeten ontdekken om hun goddelijke aard te realiseren, reduceert de unieke Incarnatie van Jezus Christus tot slechts één voorbeeld van een universeel potentieel.

- **Uniciteit van de Kerk:** De uniciteit van de Kerk, onafscheidelijk verbonden met haar Heer, moet stevig worden geloofd als een waarheid van het katholieke geloof.

De Kerk is het "enige 'hele Christus'" en de enige Bruid van Christus. Dit staat haaks op de New Age-gedachte dat de Kerk en de sacramenten optioneel zijn en dat men een autonoom pad naar verlossing kan volgen.

- **Waarschuwing tegen Neo-Pelagianisme en Neo-Gnosticisme**

Hoewel de I AM-beweging niet met naam wordt genoemd, beschrijft een recent document de theologische dwalingen die inherent zijn aan haar leer.

- **Brief Placuit Deo:** Aan de Bisschoppen van de Katholieke Kerk over Bepaalde Aspecten van de Christelijke Verlossing (2018)

Dit document waarschuwt voor de hedendaagse neigingen tot neo-Pelagianisme en neo-Gnosticisme.

- **Neo-Gnostische Impuls:** Het document wijst erop dat de neiging tot neo-Pelagianisme (verlossing door eigen inspanning) hand in hand gaat met een neo-gnostische impuls die een louter innerlijke verlossing zoekt, "afgesloten in... subjectivisme," waarbij de rol van het lichaam en de Incarnatie zelf wordt genegeerd.

- **Verlossing als Zelfrealisatie:** De I AM-beweging, die de noodzaak promoot om ons "verborgen (goddelijke) potentieel" te ontsluiten door de "erkenning en aanvaarding dat we goddelijk zijn," is een voorbeeld van deze neiging om verlossing te zien als zelfrealisatie en een "lichaamloze versmelting met het goddelijke".

Dit wordt door de Kerk afgewezen als een afwijzing van de sacramentele economie, de bemiddeling van de Kerk, en de Incarnatie zelf.

Samenvattend wordt de I AM-beweging, hoewel niet expliciet bij naam genoemd in de officiële documenten, impliciet en krachtig afgewezen door het Magisterium vanwege haar gnostische en theosofische wortels, haar reductie van Christus tot een niet-unieke "Christus-principe," en haar verwerping van de noodzaak van de Kerk en de sacramenten voor de verlossing.

The law of attraction.

De Katholieke Kerk kent geen leer- of dogmatische uitspraak die het “law of attraction” (wet van aantrekking) bevestigt. De leer over hoe God met de mens omgaat, is in de Schrift en in het Catechismus duidelijk en staat in contrast met de aannames van de “law of attraction”.

1. Wat men onder de “law of attraction” verstaat

De wet van aantrekking is een moderne, New-Thought-achtige opvatting die stelt dat positieve (of negatieve) gedachten en gevoelens de werkelijkheid zelf kunnen “aantrekken”. Het idee impliceert dat de mens een eigen, bijna magische kracht bezit om de schepping te beïnvloeden, los van Gods wil.

2. Het katholieke begrip van voorzienigheid en samenwerking.

De Bijbel leert ons “op de Heer te vertrouwen met heel ons hart” en niet op ons eigen inzicht, want God werkt door de handelingen van de schepselen en schenkt ons de mogelijkheid om vrij met Zijn plan mee te werken.

Het Catechismus bevestigt dat “goddelijke voorzienigheid ook werkt door de handelingen van schepselen; aan de mens schenkt God de vrijheid om vrij met Zijn plannen mee te werken”.

Deze passages onderstrepen dat de bron van alle goede dingen God zelf is, en dat de mens slechts een medeschakelaar is, nooit de uiteindelijke oorzaak van het gebeuren.

3. Waarom de “law of attraction” niet verenigbaar is met de katholieke leer

Katholiek principe	Kern van de “law of attraction”	Conflict
God is de enige bron van alle goedheid (CCC 322, 323)	De mens kan door eigen gedachten de werkelijkheid vormen	De mens wordt opgehoogd tot een quasi-goddelijke macht, wat de fundamentele christelijke waarheid ondermijnt.
Gebed en sacramenten zijn de kanalen van genade (CCC 1437, 1820)	“Aantrekken” gebeurt door mentale focus, niet door gebed of sacramenten	Het negeert de sacramentele weg van vergeving, genezing en groei.
Afwijzing van divinatie, magie en tovenarij (Miscere colloquia, p. 19)	Het idee dat gedachten een “energie” kunnen manipuleren lijkt op een vorm van occulte invloed	De Kerk beschouwt dergelijke praktijken als “vormen van divinatie” die de aanbidding van God ondermijnen.
Nederigheid en afhankelijkheid van Gods genade (Abnegatio as Key to Providence)	Zelf-kracht en eigen wil worden verheven boven God	De tekst waarschuwt tegen het “ludieke” proberen de goddelijke voorzienigheid naar eigen wensen te buigen.
Waarschuwing tegen pelagiaanse zelf-overmoed (Gaudete et exsultate 49)	Het idee dat “alles mogelijk is” door eigen wil, zonder Gods genade	De paus stelt dat “niet iedereen alles kan doen” en dat menselijk vermogen zonder genade tekortschiet.

Kortom: de “law of attraction” legt de nadruk op menselijke autonomie en een onzichtbare energie, terwijl de Kerk ons oproept ons vertrouwen volledig op God te stellen, Zijn voorzienigheid te erkennen en ons te laten leiden door gebed, de sacramenten en een nederige samenwerking met Zijn wil.

4. Het katholieke alternatief: vertrouwen op God en volhardend gebed.

- **Gebed als echte “aantrekking”** – Door gebed richten wij ons hart op God, vragen wij Zijn wil en ontvangen wij Zijn genade.
Paulus leert ons dat “we in alles onderdrukt worden, maar niet verpletterd” (2 Kor 4:8-10) en dat “de lichte beproeving die wij nu ondervinden, een zeer kleine prijs is voor de eeuwige heerlijkheid” (2 Kor 4:17).
- **De sacramenten als bron van genade** – De Eucharistie, de biecht en de Zalving van de Zieke geven ons de kracht om te volharden, in plaats van te vertrouwen op een eigen “aantrekkingskracht”.
- **Nederig vertrouwen in de voorzienigheid** – Zoals Spreuken 3:5-6 ons leert: “Vertrouw op de HEER met heel je hart, en steun niet op je eigen inzicht; ken Hem in al je wegen, dan zal Hij je paden rechtmaken.” (verwijzing uit de bijbelse bron in de lijst).

5. Praktische richtlijn voor gelovigen.

- **Vermijd praktijken die beweren de werkelijkheid te “aanrekken” door alleen je gedachten** ze vallen onder de categorieën die de Kerk als divinatie of bijgeloof bestempelt.
- **Stel je gebed en sacramenten centraal**
vraag God om de verlangens van je hart te vormen volgens Zijn wil.
- **Zoek de begeleiding van een priester of geestelijke**
wanneer je twijfelt of een spirituele oefening in overeenstemming is met de leer.

Samengevat: De Katholieke Kerk leert dat alle goede dingen uit God komen en dat wij ons vertrouwen en onze hoop volledig op Zijn voorzienigheid moeten stellen. Het idee dat onze eigen gedachten of “energie” de werkelijkheid kunnen vormen, staat haaks op deze leer en wordt daarom door de Kerk afgewezen.

Hoe verhoudt de katholieke leer over het Woord van God zich tot de concepten van de wet van aantrekking?

De katholieke leer over het Woord van God (Verbum Dei) staat in fundamenteel contrast met de concepten van de wet van aantrekking (Law of Attraction).
Hoewel beide concepten de kracht van woorden en gedachten erkennen, verschillen ze radicaal in hun bron, hun doel en hun werking.

Het Woord van God wordt in de katholieke traditie gezien als een **goddelijke openbaring** en een **middel tot heiliging**, terwijl de wet van aantrekking wordt beschouwd als een vorm van **bijgeloof** of **divinatie** die de menselijke wil boven de goddelijke voorzienigheid plaatst.

Het Woord van God als Goddelijke Openbaring.

Het Woord van God, dat zowel in de Heilige Schrift als in de Heilige Traditie is vervat, is in de eerste plaats een openbaring van God Zelf en Zijn reddingsplan .

Bron en Aard: Het Woord van God is niet een menselijk instrument dat kan worden gemanipuleerd, maar de onfeilbare waarheid die God aan de mensheid heeft meegedeeld . Het is de "schat" voor de gelovigen, waarin Gods liefde en het verlossende Paasmysterie van Jezus Christus worden geopenbaard .

Werkzaamheid: De Heilige Schrift heeft een unieke kracht; het is "niet een menselijk woord, maar, zoals het werkelijk is, het Woord van God, dat nu werkzaam is in u die gelooft" . Het heeft een "sacramentele dimensie," wat betekent dat het meer is dan alleen historische informatie; het brengt ons in contact met de goddelijke realiteiten zelf .

Doel: Het doel van het Woord van God is om de mens te onderrichten tot redding door het geloof in Christus Jezus

- **Het is een "licht op ons pad" dat ons morele geweten vormt .**

Het is bedoeld om Jezus te ontmoeten en getransformeerd te worden, niet om lineaire oplossingen voor problemen te vinden of om materiële voordelen te verkrijgen .

- **Het Contrast met de Wet van Aantrekking**

De wet van aantrekking stelt dat de mens door zijn eigen mentale focus en positieve visualisatie de universele "levensenergie" kan sturen om de gewenste resultaten (rijkdom, succes, gezondheid) in zijn leven te manifesteren.

Dit staat op gespannen voet met de katholieke leer op de volgende punten:

A. De Bron van Macht

Katholiek: De macht ligt bij God. De mens ontvangt genade en gaven door Gods wil en de sacramenten.

Wet van Aantrekking: De macht ligt in het menselijke bewustzijn of in een onpersoonlijke "universele energie" die de mens kan beheersen. Dit is een vorm van zelfverheffing die de menselijke wil boven de goddelijke voorzienigheid stelt.

B. De Rol van het Gebed en de Wil van God

Katholiek: Gebed is een daad van nederigheid en overgave, waarin de gelovige leert hoe hij moet bidden door de Heilige Geest en de Heilige Traditie . Het richt zich op het zoeken naar de wil van God, naar het voorbeeld van Jezus in Getsemane: "Uw wil geschiede".

Wet van Aantrekking: De mentale focus is gericht op het afdwingen van de eigen wil op de werkelijkheid. De goddelijke wil of voorzienigheid speelt geen rol; de mens is de schepper van zijn eigen werkelijkheid.

C. De Afwijzing van Divinatie en Magie

De katholieke leer verwerpt alle praktijken die proberen de toekomst te onthullen of een occulte kracht te beheersen .

De wet van aantrekking wordt, met zijn claim om een universele kracht te manipuleren door middel van mentale technieken, door de Kerk beschouwd als een vorm van bijgeloof, divinatie of magie . De Catechismus van de Katholieke Kerk waarschuwt specifiek tegen het zoeken naar genezing of resultaten via methoden die "de aanroeping van boze machten of de uitbuiting van andermans

goedgelovigheid" inhouden . De wet van aantrekking valt vaak in deze categorie, omdat het een niet wetenschappelijke, spirituele claim maakt die niet in overeenstemming is met de christelijke theologie.

De Echte Kracht van Geloof en Woorden.

Hoewel de katholieke leer de wet van aantrekking als onverenigbaar beschouwt, erkent zij wel de enorme kracht van geloof en woorden.

Geloof en Verwachting: De Schrift leert dat God Zichzelf aan ons heeft geopenbaard, zodat wij, door Hem te geloven, bepaalde dingen kunnen verwachten en "openstaan voor de gaven die Hij ons wenst te geven". Jezus zei tegen de centurio: "**Laat het u geschieden, zoals u hebt geloofd**"

(Mattheüs8:13), en tegen de blinden: "Naar uw geloof geschiede u" (Mattheüs 9:29) .

Het Verschil: Dit geloof is echter vertrouwen in God en Zijn beloften, niet in de eigen mentale kracht. Het is een openheid voor Gods genade, niet een techniek om de werkelijkheid te dwingen.

Conclusie:

De katholieke leer over het Woord van God is gecentreerd rond openbaring, gehoorzaamheid, transformatie en vertrouwen in Gods voorzienigheid. Het Woord van God is een gave om ons te leiden naar de zaligheid.

De wet van aantrekking daarentegen, is een filosofie die de menselijke gedachte verheft tot een creatieve kracht, los van God. De Kerk verwerpt deze notie omdat het de soevereiniteit van God ondermijnt en grenst aan bijgeloof en divinatie.

Mag je als katholiek reiki beoefenen?

Een katholiek mag Reiki niet als een christelijke of sacramentele vorm van genezing beoefenen, en hij of zij mag het alleen – indien überhaupt – als een aanvullende, niet-essentiële ontspanningstechniek gebruiken.

De United States Conference of Catholic Bishops (USCCB) heeft in haar “Guidelines for Evaluating Reiki as an Alternative Therapy” duidelijk gesteld dat Reiki “niet verenigbaar is met christelijk geloof of met wetenschappelijk bewijs” en dat het “geen steun vindt in de bevindingen van de natuurwetenschap of in christelijk geloof”

1. Omdat Reiki een “levensenergie” claimt die door de beoefenaar of een “Reiki-master” wordt aangestuurd, zou het de christelijke opvatting ondermijnen dat genezing door God wordt verkregen via gebed, de sacramenten en de Heilige Geest, niet door een menselijke “kracht” die men zelf kan manipuleren.

2. De USCCB waarschuwt bovendien dat het vertrouwen op Reiki “in de sfeer van bijgeloof” leidt, een “no-man’s-land” dat noch tot het geloof noch tot de wetenschap behoort³. Dergelijk bijgeloof “vervuilt de aanbidding van God door religieuze gevoelens en praktijken in een valse richting te sturen”

3. De Catechismus onderstreept dat christelijke genezing plaatsvindt door “heilige genade” (bijvoorbeeld de sacramenten van de Eucharistie en de Zalving van de Zieke) en door het gebruik van de “natuurlijke middelen” die God ons heeft gegeven, zoals de medische wetenschap^{4 5}. Het zoeken van een therapie die geen wetenschappelijke onderbouwing heeft en die een spiritueel wereldbeeld bevat dat niet in het christelijk geloof is geworteld, is daarom onverenigbaar met deze leer.

De Miscere Colloquia bevestigt eveneens dat praktijken die tot divinatie, magie of tovenarij behoren, in strijd zijn met het katholieke geloof⁶. Reiki, met zijn claim om een universele “levensenergie” te kanaliseren, valt onder die categorie.

Praktische richtlijn voor een katholiek die toch over Reiki nadenkt.

1. Gebruik alleen als aanvullende ontspanning – mocht men Reiki als een vorm van lichte massage of stressvermindering ervaren, dan mag dat plaatsvinden naast gebed, de sacramenten en een eventuele medische behandeling, maar niet als vervanging daarvan.

2. Vermijd elke claim dat Reiki “Christus-genezing” is of dat het “door de Heilige Geest” wordt uitgevoerd; zulke beweringen zijn theologisch onhoudbaar.

3. Zoek eerst de sacramenten – de Eucharistie, de biecht en, indien nodig, de Zalving van de Zieke, blijven de primaire kanalen van goddelijke genezing.

4. Raadpleeg een priester of geestelijke als er twijfel bestaat over de spirituele risico’s; hij of zij kan helpen discernereren of een bepaalde praktijk de geloofsbelijdenis ondermijnt.

Kortom: Reiki is geen katholieke of christelijke genezingswijze. Een katholiek mag het, indien hij of zij het als eenvoudige ontspanningstechniek ziet, alleen in combinatie met het gebed, de sacramenten en de reguliere medische zorg gebruiken, maar mag het niet als spirituele of therapeutische oplossing voor lichamelijke of geestelijke ziekte beschouwen.

REIKI EN GENEZING

Richtlijnen voor de evaluatie van Reiki als alternatieve therapie.

Reiki en de helende kracht van Christus Sommige mensen hebben geprobeerd Reiki te identificeren met de goddelijke genezing die christenen kennen.

- Zij vergissen zich. Het radicale verschil is onmiddellijk zichtbaar in het feit dat voor de Reiki-beoefenaar de helende kracht ter beschikking staat van de mens. Sommige leraren willen deze implicatie vermijden en stellen dat het niet de Reiki-beoefenaar persoonlijk is die de genezing bewerkstelligt, maar de Reiki-energie die wordt gericht door het goddelijk bewustzijn. Desalniettemin blijft het feit dat voor christenen de toegang tot goddelijke genezing via gebed tot Christus als Heer en Redder is, terwijl de essentie van Reiki geen gebed is maar een techniek die wordt doorgegeven van de "Reiki Master" aan de leerling, een techniek die, eenmaal beheerst, betrouwbaar de verwachte resultaten zal opleveren.

- Sommige beoefenaars proberen Reiki te christenen door een gebed tot Christus toe te voegen, maar dit doet niets af aan de essentiële aard van Reiki. Om deze redenen kunnen Reiki en andere vergelijkbare therapeutische technieken niet worden geïdentificeerd met wat christenen genezing door goddelijke genade noemen.

- Wat betreft de zorg voor iemands geestelijke gezondheid, zijn er belangrijke gevaren. Om Reiki te gebruiken, zou men ten minste impliciet centrale elementen van het wereldbeeld dat ten grondslag ligt aan de Reiki-theorie, moeten accepteren, elementen die noch tot het christelijk geloof noch tot de natuurwetenschap behoren.

- Zonder rechtvaardiging vanuit het christelijk geloof of de natuurwetenschap zou een katholiek die zijn of haar vertrouwen stelt in Reiki echter opereren op het gebied van bijgeloof, het niemandsland dat noch geloof noch wetenschap is.

- Bijgeloof corrumpeert iemands verering van God door het religieuze gevoel en de praktijk in een verkeerde richting te sturen. Hoewel mensen soms door onwetendheid in bijgeloof vervallen, is het de verantwoordelijkheid van allen die in naam van de Kerk onderwijzen om dergelijke onwetendheid zoveel mogelijk uit te bannen.

GENEZING DOOR GODDELIJKE GRACE EN GENEZING DOOR NATUURLIJKE KRACHTEN.

De Kerk erkent twee soorten genezing: genezing door goddelijke genade en genezing die gebruik maakt van de krachten van de natuur. Wat de eerste betreft, kunnen we verwijzen naar de bediening van Christus, die vele fysieke genezingen verrichtte en die zijn discipelen opdroeg dat werk voort te zetten. In trouw aan deze opdracht, vanaf de tijd van de Apostelen, heeft de Kerk bemiddeld ten behoeve van de zieken door de aanroeping van de naam van de Heer Jezus, en gevraagd om genezing door de kracht van de Heilige Geest, hetzij in de vorm van het sacrament van handoplegging en zalving met olie, hetzij van eenvoudige gebeden voor genezing, die vaak een beroep op de heiligen voor hun hulp omvatten. Wat de tweede betreft, de Kerk heeft een smeekbede om goddelijke genezing, die als een geschenk van God komt, nooit beschouwd als een uitsluiting van het gebruik van natuurlijke geneesmiddelen door de praktijk van de geneeskunde.¹ Naast haar sacrament van genezing en diverse gebeden voor genezing, heeft de Kerk een lange geschiedenis van zorg voor de zieken door het gebruik van natuurlijke middelen.

Het meest voor de hand liggende teken hiervan is het grote aantal katholieke ziekenhuizen die in ons land te vinden zijn.

De twee soorten genezing sluiten elkaar niet uit. Omdat het mogelijk is om door goddelijke kracht genezen te worden, betekent dit niet dat we geen natuurlijke middelen tot onze beschikking moeten gebruiken. Het is niet aan ons om te beslissen of God iemand al dan niet bovennatuurlijk zal genezen. Zoals de Catechismus van de Katholieke Kerk aangeeft, schenkt de Heilige Geest soms aan bepaalde mensen "een bijzondere genade van genezing om de kracht van de genade van de verrezen Heer te openbaren."

- Deze genezende kracht staat echter niet ter beschikking van de mens, want "zelfs de meest intense gebeden verkrijgen niet altijd de genezing van alle ziekten."

- Een beroep op natuurlijke genezingsmiddelen blijft daarom volkomen passend, aangezien deze ter beschikking van de mens staan. Christelijke naastenliefde eist zelfs dat we natuurlijke middelen om zieke mensen te genezen niet verwaarlozen.

- Het Compendium van de Katholieke Kerk waarschuwt uitdrukkelijk voor sommige therapeutische maatregelen die zouden neerkomen op zonde tegen het Eerste Gebod: "Het toevlucht nemen tot zogenaamde traditionele genezingen rechtvaardigt noch de aanroeping van kwade machten, noch de uitbuiting van de goedgezindheid van een ander"

Wat is yoga?

Yoga is een verzamelterm voor een geheel van spirituele, mentale en fysieke praktijken die hun oorsprong vinden in het oude India. Het woord yoga komt van de Sanskrietwortel yuj, wat “verenigen” of “juk” betekent.

In zijn oorspronkelijke religieuze context verwijst yoga naar de vereniging van het individuele ātman (ziel) met het universele Brahman (het absolute, goddelijke principe). Deze eenwording vormt de kern van vrijwel alle hindoeïstische en boeddhistische mystieke stromingen (vgl. Bhagavad Gītā VI.29-32).

De vroegste systematische verhandeling over yoga vinden we in de Yoga Sūtra’s van Patañjali (2e eeuw v.Chr. – 4e eeuw n.Chr.). Daarin wordt yoga gedefinieerd als “citta-vṛtti-nirodhaḥ” – het stilleggen van de beweeglijkheden van het bewustzijn (Yoga Sūtra I.2).

Het uiteindelijke doel is kaivalya, de bevrijding van de geest uit de cyclus van wedergeboorte door volledige identificatie met het goddelijke bewustzijn. Yoga vormt daarmee niet slechts een reeks ontspanningsoefeningen, maar een complete religieuze weg naar verlossing buiten de openbaring van Christus.

In de loop van de twintigste eeuw is yoga in het Westen sterk aangepast. Moderne yoga richt zich vaak op lichamelijke gezondheid, stressreductie en evenwicht. Toch blijft de terminologie, symboliek en meditatieve structuur ontleend aan een religieuze context waarin het goddelijke niet persoonlijk is maar onpersoonlijk, en waarin verlossing plaatsvindt door menselijke inspanning in plaats van door genade. De katholieke theologie erkent dat lichamelijke oefeningen op zich waardevol kunnen zijn, maar benadrukt dat het doel, de intentie en de geestelijke context van de praktijk bepalend zijn voor haar morele aanvaardbaarheid.

Het conflict tussen yoga en het katholieke geloof.

Het christelijk geloof leert dat de mens geschapen is naar Gods beeld en geroepen tot gemeenschap met Hem door Jezus Christus. Verlossing is een gave van genade, niet het resultaat van menselijke zelfverheffing. De centrale tegenstelling tussen yoga en het katholicisme ligt in het begrip van “eenheid met het goddelijke”. In yoga tracht de mens door eigen discipline de grens tussen scheppel en Schepper op te heffen; in het christendom blijft die grens bestaan, maar wordt de mens door genade opgenomen in de goddelijke gemeenschap, zonder zijn scheppelmatige identiteit te verliezen.

De katholieke leer waarschuwt tegen elke vorm van spiritualiteit die de scheppel-Schepperverhouding uitwist of de mens tot god verheft (Catechismus van de Katholieke Kerk §2112–2114).

Yoga’s doel van samensmelting met een onpersoonlijk “Al” staat op gespannen voet met het christelijke geloof in een persoonlijke God die zich openbaart in Christus. Bovendien bevatten vele yogateksten expliciete vereringen van godheden: in de Bhagavad Gītā (IX.23) zegt Krishna: “Ook zij die andere goden vereren, vereren in feite Mij, maar op verkeerde wijze.”

Dit veronderstelt een polytheïstisch kader waarin verschillende manifestaties van het goddelijke worden aanbeden — een concept dat in de christelijke openbaring wordt verworpen.

Ook de praktijk van mantra’s roept theologische vragen op. Mantra’s zijn heilige klanken die de aanwezigheid van een specifieke godheid zouden oproepen of de geest zuiveren. Bekende mantra’s zoals “Om namah Śivāya” of “Om mani padme hum” zijn feitelijk gebeden gericht tot respectievelijk Śiva en Avalokiteśvara. Voor een katholiek is het problematisch om dergelijke klanken te herhalen, aangezien dit neerkomt op gebed tot een demigod (vgl. Ex. 20:3 – “Gij zult

geen andere goden hebben naast Mij”). Zelfs wanneer de beoefenaar deze betekenis niet bewust nastreeft, blijft de symboliek objectief religieus geladen.

Ten slotte bevat yoga een antropologische visie die verschilt van de christelijke. Waar het katholicisme de mens ziet als een eenheid van ziel en lichaam, geschapen door God, ziet yoga het lichaam vaak als een tijdelijk omhulsel dat men moet overstijgen om het “hogere zelf” te bereiken. Deze denkwijze kan leiden tot een subtiele verachting van het lichamelijke en tot een verlossingsbegrip zonder Christus.

De katholieke traditie erkent daarentegen dat heiligheid niet wordt bereikt door het innerlijk te versmelten met een kosmisch principe, maar door persoonlijke relatie met de Drie-ene God in liefde, geloof en gehoorzaamheid.

Documenten en verklaringen van het Vaticaan en bisdommen.

Het Vaticaan heeft zich meerdere malen uitgesproken over niet-christelijke meditatievormen, waaronder yoga.

Het belangrijkste document is “Een christelijke reflectie op de ‘New Age’” (Pontifical Councils for Culture and for Interreligious Dialogue, 2003).

Daarin wordt gewaarschuwd dat New Age praktijken zoals yoga “zich richten op zelf verlossing, zelf vervulling en een kosmische eenheid zonder persoonlijke God”, wat “niet verenigbaar is met het geloof in Jezus Christus, de Verlosser van de mens”

Een ander belangrijk document is de Brief over enkele aspecten van de christelijke meditatie van de Congregatie voor de Geloofsleer (1989).

Daarin staat: “Het zou een ernstige vergissing zijn te denken dat men door methoden van concentratie en innerlijke leegte het mysterie van God kan bereiken. Het gebed van de christen is altijd een persoonlijke ontmoeting met de Drie-ene God.”

Het document erkent dat bepaalde houdingen of ademtechnieken kunnen helpen om tot rust te komen, maar waarschuwt dat deze niet mogen leiden tot een “vervaging van de grenzen tussen mediterende en God”. Ook stelt het: “Methoden die hun oorsprong hebben in andere religieuze tradities kunnen slechts dan worden gebruikt, als de christelijke betekenis duidelijk behouden blijft.”

Diverse bisdommen hebben deze richtlijn gevolgd.

Zo verklaarde de Duitse bisschoppenconferentie (1989) dat yoga een “religieuze praktijk is die een andere visie op mens en God veronderstelt dan de christelijke openbaring.” Ook het Aartsbisdom Manila (Filipijnen, 2015) adviseerde gelovigen om yoga enkel als gymnastiek te beschouwen, en elke spirituele dimensie ervan te vermijden.

Deze documenten tonen een consequente lijn: de Kerk verbiedt yoga niet als lichamelijke oefening, maar waarschuwt sterk voor de geestelijke verwarring die kan ontstaan wanneer men de religieuze context van yoga negeert. Gelovigen worden opgeroepen om onderscheid te maken tussen neutrale ontspanning en religieuze of esoterische praktijken die niet in Christus gegrond zijn.

Spirituele beïnvloeding en onderscheiding der geesten.

De katholieke traditie erkent dat de geestelijke wereld reëel is en dat de mens, naast de Heilige Geest, ook blootstaat aan invloeden die niet van God komen.

De heilige Paulus schrijft dat “de satan zich voordoeft als een engel van het licht” (2 Kor. 11:14).

Daarom is onderscheiding der geesten (*discretio spirituum*) essentieel: het vermogen om te herkennen of een ervaring van God komt, uit de menselijke psyche voortkomt, of uit misleidende krachten.

Wanneer een gelovige zich inlaat met symbolen of praktijken die buiten het christelijk geloof staan,

bestaat het risico van geestelijke verwarring of beïnvloeding. In sommige yogatradities worden houdingen beschouwd als eerbetoon aan specifieke godheden, of als deelname aan kosmische krachten die de mens doen opgaan in een universele energie.

Voor een katholiek, die zijn geloof richt op de Drie-ene God, kan dat leiden tot een onbewuste verschuiving van aandacht: van persoonlijke gebedsrelatie naar onpersoonlijke energiebeleving. De Kerk ziet dat niet als “bezieling door demonen”, maar als een reële mogelijkheid dat iemand openstaat voor geestelijke invloeden die het geloof verzwakken.

Verschillende katholieke exorcisten en geestelijke begeleiders (zoals pater Gabriele Amorth) hebben erop gewezen dat sommige moderne spirituele trends mensen openstellen voor praktijken die, hoewel ogenschijnlijk onschuldig, een afleiding vormen van het Evangelie. De juiste houding is niet angst, maar waakzaamheid: het voortdurende gebed om de bescherming van de Heilige Geest en het vermijden van gebaren, symbolen of mantra's die verbonden zijn met andere religies.

Het pastorale advies luidt:

- ⌚ Gebruik lichamelijke oefeningen enkel met neutrale intentie;
- ⌚ Herhaal geen mantra's of namen van andere godheden;
- ⌚ Richt het hart voortdurend op Christus;
- ⌚ Zoek geestelijke leiding bij twijfel.

De Kerk herinnert eraan dat ware vrede en innerlijke eenheid niet voortkomen uit techniek of concentratie, maar uit de werking van de Heilige Geest die het hart vernieuwt (Rom. 8:26).

Alleen in Christus vindt de mens volledige eenheid en rust.